

Az év sportolói, a Délvilág csapata: Hód TC

Az aranyos teniszező fiúk

A legjobbak. Magyarországon a Hód TC férfi teniszcsapata ül a trónon 2005-ben. A vásárhelyi együttes magabiztosan nyerte a Szuperligát, s idén a Délvilág legjobb csapatának bizonyult.

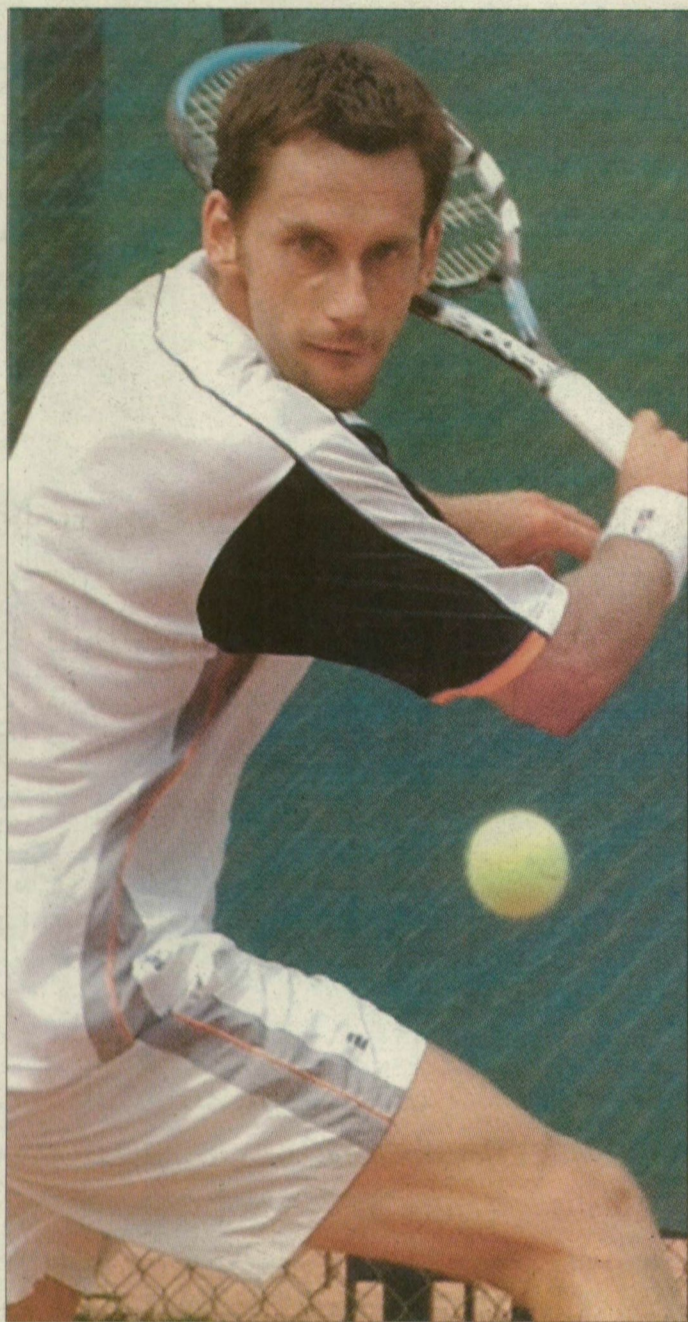
Csúcsra kapaszkodott a Hód TC férfi teniszcsapata 2005-ben is; a klub immár második bajnoki címét ünnepelhette. A vásárhelyi alakulat magabiztosan nyerte a csapatbajnoki döntőt, a Szuperligát.

Második aranyérem

– Hatodszor végeztünk a dobogón – kezdte a beszélgetést Serfőző István, csapatvezető, elnökségi tag –, így a fiúkban idén benne volt a kiugróan jó eredmény elérése. Nálunk nincsenek sztárfizetések, akik a Hód TC-ben szerepelnek, azok szeretnek nálunk teniszezni. A mostani bajnokságban nagyon erős volt a keretünk. Csatlakozott a gárdához Sávolt Attila, aki csak miattunk fogott újból ütőt, hiszen az év elején éppen a vásárhelyi Davis Kupa-meccsen jelentette be a visszavonulását. A mag már évek óta adott. Bardóczky Kornél, Jancsó Miklós, Nagy Viktor és Kiss György régóta nálunk szerepel. Sokat jelentett Lukács Dénes és Balázs György jelenléte is, illetve a négyes döntőre szerződött szorb DK-játékos, Boris Pashanszki. Az eredmények azt bizonyítják, hogy jól alakítottuk ki a keretet, idén kiemelkedett a Hód TC a mezőnyből. Jövőre biztosan nehezebb dolgunk lesz, de azért célunk a dobogós helyezés, s erre megvan minden esélyünk.

Bardóczky, a rutin

Bardóczky Kornél már rutinosnak számít a Délmagyarországi és a Délvilág díjkiosztó gáláján. Tavaly a Délvilág férfi sportolója volt. Most is mosolygósan ült Szegeden a

Bardóczky Kornél évek óta a legjobb vásárhelyi teniszezőnek számít
Fotó: Tésik Attila

teke- és bowlingcenter felátjárján. Szeretek Vásárhelyen.

Mindig jó érzés hosszabb időt eltölteni a Csongrád megyei településen. A vezetők olyan

szeretettel vesznek körül bennünket, mintha fiaik lennének. Egyik hazai klubban sem volt még ilyen jó dolgom. Mit hoz a jövő? Nem lesz egyszerű feladat megőrizni az elsőséget, hiszen a Miskolc is alaposan beerősített. De mi jók vagyunk, és nagyon egységesek.

A nagy küzdő

Jancsó Miklós hatalmas küzdeni tudásáról vált híressé. Nem ismer elveszett labdát. A Hód TC egyik hangadójának számít, ő az, akire nagyon hallgatnak többiek.

– Mi a pályán kívül is barátok vagyunk. Egyet akarunk: nyerni. Ez volt az idei siker titka. El kell ismerni, régen játszott ennyire egységesen és jól mindenki. Ez a győzelem még nagyobb erőbedobásra ösztönöz bennünket, 2006-ban is szeretnénk a dobogó legfelső fokára állni, újabb örömet szerezni a vásárhelyi sportbarátoknak.

S. R.

DUPLAZÁS

A Hód TC férfi teniszcsapata számára a 2005-ös esztendő a duplázás éve volt. Második aranyérmeket gyűjtöttek be a bajnokságban, illetve másodjára bizonyultak a legjobbnak az Év sportolója díjátadón, és így lettek a Délvilágnál az Év csapata.

A vásárhelyi gárda nem sok esélyt hagyott idén az ellenfeleknek, a csoportmeccsek alatt jóformán szettelt sem buktak a teniszezők. A négy között sem izzadt meg Bardóczkyék. Az elődöntőben az IDOM csapatát 6-0-ra verték meg. A döntőben sem sok esélyt hagytak affelől, hogy ki a jobb. Egyedül Balázs György bukta el a partiját, a többiek, Pashanszki, Bardóczky, Sávolt, Jancsó és Lukács nyerték a csatát, így 5-1-re verték a Tordas-Újbudát, ezzel pedig újból bajnokok lettek, 2001 után ismét.

Körforgalom

Szeretnék NB I-es futballedző lenni. Tudom: ehhez tanulnom kellene, képezni magam. Elvégezni a D, B, A tanfolyamot, majd a prolicentet. Ha ezt a nem túl rövid oktatást elvégezném – a kocsimat el kellene adnom hozzá –, akkor már vállalhatnék munkát a magyar profi ligában. De milyen jó lenne nekem! Bekerülnék az edzői körbe. Ami forog. Körbe-körbe.

Lehetnék edző Pápán. Néhány meccs után kirúgnának. Várnék. Egy-két hetet. Csak a telefonomat figyelném. Természetesen megcsörren. Mehetek Pécsre. Néhány meccs: megint kirúgnak. Várakozom. Csörög megint a „bunkóm”. Irány Zalaegerszeg! Vége az idénynek. Nem ezt várták tőlem. Mehetek megint. Egy kis nyaralás – azért a fizetésemből erre telne – következzen. A strandon értesülök arról, hogy ha lenne kedvem, akkor a Vasas padja az enyém lehetne. Persze, hogy elvállalom. A fiúknak nem megy a játék. Vehetem a kalapom. Két hónap szünet következik. Jön megint a hívás. Még jó, hogy felraktam a töltőre a telefonom. Hó-hó kérem! A Fradi edzője lettem! Nagy pénz! Kis foci. A srácok és a nézők szeretnek. A vezetőknél nem tetszem. Új szponzor, vagy ahogy nálunk emlegetik: befektető érkezik a Zöld Sasokhoz. Pakolom a bőröndöm. Győrben megürit a hely. Úgyis rég jártam a kisalföldi városban. Közel van Bécshöz, még oda is elmehetek kirándulni. Nem megy. Akadozik a gépezet. Csomagolok. Elő a térképpel! Hol nem voltam még? Miskolc! Szárnyalunk. Nyerünk négy meccset. Ünnepe van Diósgyőrben. Ahogy Pataki Attila is énekelt. Jön a mélyrepülés. Lapát! Várok. Mint annyiszor. De nem izgulok. Mert bekerültem a körforgalomba. NB I-es edző vagyok Magyarországon: ez pedig garancia arra, hogy legyen munkám. Mert nálunk a trénernek körbe-körbe járnak.

SÜLI RÓBERT

Iksz a lengyelekkel

MUNKATÁRSUNKTÓL

A Pannon GSM-kupa férfi kézilabdatornán egyperces gyászszünet előzte meg a Magyarország–Lengyelország találkozót. A 67 éves korában elhunyt világbajnokra, Elek Rothermel Annára emlékeztek.

A két gárda sokáig fej fej mellett haladt (14. perc: 5-5), majd a szegedi Vadkerti és a veszprémi Gál egy-egy góljával 7-5-ös előnyre tettek szert a mieink. Ezután még jobban rákapcsolt válogatottunk – melyben a szintén pickes Lendvai is pályára lépett – és a 21. percben már 10-6-ot mutatott az eredményjelző. A lengyelek azonban nem adták fel (25. perc: 10-9), és Skaliczki László szövetségi kapitány ki is kérte idejét. Hiába, előbb egyenlített (11-11), a majd a szünetig fordított a rivális; 12-13. A pihenő után ismét a magyar válogatott volt gólerősebb, 47. perc: 20-17. Nemcsak ez ismétlődött, a hullámvölgy is (20-20), de a fiatal Törő ezt követően mindig jókor „köszönt be”, 23-21. A hajrá izgalmasan alakult, a végeredmény: Magyarország–Lengyelország 24-24. A másik meccsen: Szlovákia–Csehország 30-26.

Ma 18 órától a mieink Szlovákiával játszanak Békéscsabán.

Egy hét a döntőig

Közeledik a szegedi Kék Mókus-kupa kispályás labdarúgótorna utolsó, egyben legfontosabb időpontja: az öt meccset tartalmazó december 29-i finálénap.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Az elmúlt hét végén kialakult a hagyományos szegedi kispályás labdarúgótorna végső napjának párosítása. A nyílt kategóriában több meglepetés is született: idő előtt búcsúzott például a többszörös döntős és győztes, címvédő KÉSZ Kft. csapata, aztán a finálékban ugyancsak jól ismert Makó FC, de ugyancsak ott lehetett volna a végső csatában a Dóm Ingatlan-Road House is. Az öregfiúknál akadt egy pozitív hőse a tornának: ez pedig a Szőreg III., amelyet előzetesen nem sokan vártak a fináléba.

Hat csapat tehát boldog, és biztos nagyon készül a december 29-én, az újszegedi sportsarnokban 15 órától kezdődő ótórás programra. Így például igen elégedett lehet az Első Beton szakmai stábjában, mert mindkét korosztályban érdekelt a csapat. A nyílt kategóriában az NB I-es futballbajnokságban menetelő gárda egy az egyben elindult a Kék Mókus-kupán, és meg sem állt a döntőig. Ellenfele az a Center Lottózó lesz, amelyben üde színfolt a szerbia-montenegrói játé-

kos jelenléte. Igen érdekesnek ígérkezik majd ez az összecsapás. Ugyancsak nagy csata várható a 35 év felettiéknél: az egykori Egy százalék, most Első Beton biztos megizzad a rutinos szőregiekkel.

És végül essék szó a sorozat újdonságáról, a vigaszgról. Ezen a szervezők a kiesés után akartak még egy javítási lehetőséget teremteni a csapatoknak. Volt, amelyik élt vele – így a döntő két résztvevője, a Tisza Volán-Szevi-épre építő Plaza Szeged, valamint a régóta jól ismert Blues Kert –, akadt olyan azonban, amelyik nem érezte fontosnak, hogy megpróbálja a búcsú miatti csalódását valamelyest feledtetni. Az újítás megosztotta a véleményeket, de egy tény: aki igazán szeret focizni, no meg egy picit pénzt keresni az újvíz mulatságok előtt – igaz, csak a vigaszgró győztese lehet boldog –, az komolyan vette ezt a fajta versengést is.

PROGRAM

December 29., 15 óra: utánpótlás-mérkőzés, 16: vigaszgró döntő, 17: öregfiúk döntő, 18: Média Válogatott–Szeged öregfiúk gálameccs, 19: a nyílt kategória döntője.

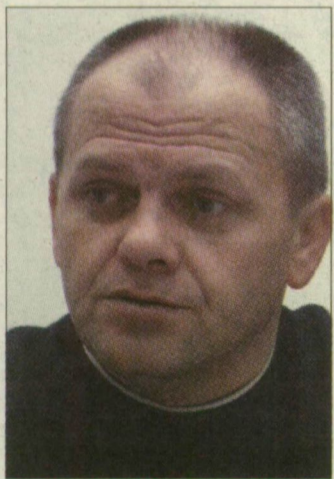
Egykori kedvencek a Kék Mókus-kupán (13.)

Takács Zoltán hanoi emlékei

A nagy hagyományokkal rendelkező teremlabdarúgó-torna, a Kék Mókus-kupa döntőjét december 29-én az újszegedi sportsarnokban vívják. A finálé napjának különleges csemegéje lesz a Szeged öregfiúk mérkőzése a Médiaválogatott ellen.

Ha Takács Zoltán (képünkön) fejére pontosan érkezett a labda, akkor bizony általában az ellenfél mehetett közepet kezdeni. A kiváló rugókkal és pontos fejsékekkel megáldott támadónak jó alapja volt, hiszen a Ferencvárosban végigjárva a ranglétrát jutott el az első osztályig.

– Baján nevelkedtem, aztán a középiskolát már Budapesten és a Fradiban kezdtem. Láng Károly és id. Albert Flórián volt az edzőm a zöld-fehér évek alatt, sőt Novák Dezső ekkori trénerkedése idején 18 évesen ültem a felnőttcsapat kispadján is. Aztán később Bánki Józsiát a Ganz-Mávaghoz, engem pedig Budafokra adtak kölcsön, majd mindketten visszatértünk: Bánki a Fradihoz,

kan jutottak el az ázsiai országba, ahol a tizenhat csapat tornáját megnyertük Hanoiiban 55 ezer néző előtt. A rivális a szovjet együttes volt, velem együtt szerepelt a magyar csapatban többek

között Bognár Gyuri, Bánki, a zalaegerszegi Pecsics, a pécsi Kónya, illetve a Vasas kapusa, Gróf Attila – emlékezett vissza Takács Zoltán.

A siker hatására nem is maradtak el az ajánlatok, így a támadót megkereste az NB I-es Békéscsaba. Igen veretes volt a riválisok névsora a csatárposzton: Kurucz, Szekeres, Kanyári. Takács a második évben Csank Jánosnál már több szerepet kapott, ám jött egy bokaszalagszakadás, és nyolc hónap kihagyás. Békéscsaba után Komlóra költözött a csatár, ahol a stabil háttérrel és a jó csapattal három esztendőt töltött el. Aztán elérkezett 1990 és a Szegedre igazolás.

– A győri Rába ETO és a szegedi ajánlat közül az utóbbit választottam elsősorban a bátyám, Józsi hatására, de az is számított, hogy így közelebb voltam szülővárosomhoz. Annyira jól sikerült a döntés, hogy le is telepedtünk a családdal a Tisza partján. A háromból egy év volt az NB I-ben, kettő pedig a második vonalban, majd idegenlégiós lettem. A sváj-

ci negyedosztályban jól sikerült a bemutatkozás, hiszen három góllal nyitottam. A harmadik szezon előtt aztán elszakadt a keresztzalagom, így hazaköltöztünk – mesélt Takács.

Az 52 NB I-es meccs – ezalatt 14 gól –, majd a közel 250 NB II-es találkozó után Takács dolgozott játékos-edzőként az SZVSE-nél, Algyón, utóbbi helyen szépen lassan visszavett a játékból, majd már csak trénerként Deszk és most Makó.

– Ambíciózus vagyok, és büszkeséggel tölt el, hogy a megye első számú csapatának az edzője lehetek. Nagy kihívás, komoly feladat, de ezeket szeretem. Ami pedig a kispályát illeti: nem szerepelek rendszeresen semmilyen tornán, hiszen így is kitölti a mindennapjaimat a foci. Inkább szeretek baráti társasággal játszani, hogy tényleg a labdarúgás szeretete, szépsége, a könnyedség domináljon. Ezt ígérhetem december 29-ére is, az a találkozó is erről szól majd – tette hozzá Takács.

MÁDI JÓZSEF

Újra nyitva a **DEPÓ**
Szeged, Juhász Gyula u. 3.
Tel.: 62/425-631
Nyitva: h.-p.: 7-20
szó.: 7-16
vas.: 8-12

SZELENCE
ÓRA-ÉKSZER
Szeged, Kiss Menyhért u. 2.
(a Széchenyi téri CIB Bankkal szemben)
Aranygyűrűk
3990 Ft/db áron
Láncok 20%
Brillgyűrűk 30%
kedvezményvel.
Egy kicsit más, mint a többi...

mms
megmutatjuk mindenkinek!
Várjuk kedvenc fotóikat rövid szöveggel!
KÜLDJÉK BE ÉS MI KÖZZÉTESSZÜK!
VÁRJUK a humoros, a komoly, a megható, a különleges és a hétköznapi fotókat rövid leírású szöveggel a **06-30/30-30-443** as telefonszámra vagy az **mms@delmagyar.hu** e-mail címre! Kérjük, írja meg nevét és lakhelyét!
A legjobbakat megjelentetjük!
Kedves Olvasó! A megjelöléshez a beiktató egyelőrtésén kívül a képen látható személy (fiskorúknál a főváros képviselő) hozzájárulása szükséges.
DÉLMAGYARORSZÁG DÉLVILÁG
A DÉLMAGYARORSZÁG és a DÉLVILÁG kommunikációs partnere a T-Mobile Rt.
T-Mobile Partner